

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 28 kwietnia 2026 r.

D.KA.NR.8361.28.2026

Janina Kuncman
Janina Kuncman PPH"JanPiox"
Dębe 64A
62-817 Żelazków

Decyzja

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 56 ust. 1 pkt 11 w zw. z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 870 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy Janinie Kuncman, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Janina Kuncman PPH"JanPiox", Dębe 64A, 62-817 Żelazków, NIP: 6181280531, karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), za niewykonanie obowiązku określonego w art. 41 ustawy.

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Kaliszu, działający na mocy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 19 lutego 2026 r., nr D.KA.NR.8361.28.2026, przeprowadzili, w dniach od 19 do 25 lutego 2026 r., kontrolę u przedsiębiorcy Janiny Kuncman, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Janina Kuncman PPH"JanPiox", Dębe 64A, 62-817 Żelazków, NIP: 6181280531 (miejsce kontroli: sklep, ul. Babina nr 5, 62-800 Kalisz).

W toku kontroli inspektorzy ustalili, że przedsiębiorca prowadzi jednostkę handlu detalicznego i sprzedaje produkty w opakowaniach. i tym samym zobowiązany jest do stosowania przepisów ustawy. W ramach podjętych czynności kontrolnych sprawdzono m.in. przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów art. 41 i 42 ust. 1 ustawy, tj. zweryfikowano przestrzeganie zakazu dystrybucji produktów w opakowaniach przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru oraz obowiązek przekazania konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.

Kontroli poddano m.in. produkt *Weißer Riese Universal Gel* - _____
odpowiedzialny w UE: _____

Ustalono, że wprowadzającymi do obrotu w/w produkt jest kontrolowany przedsiębiorca (zakup na podstawie dokumentu: Rechnung-Nr: 5455041863 z dnia 26.09.2025 r., dostawca: _____)

W wyniku przeprowadzonej kontroli ustalono, iż przedsiębiorca wbrew przepisowi art. 41 ustawy prowadzi dystrybucję produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru.

Zgodnie z treścią art. 41 ustawy, „Zakazuje się dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru”.

Zgodnie z treścią art. 54 ustawy, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 40a, art. 41 i art. 42 ust. 1 ustawy.

Jak wynika z art. 56 ust. 1 pkt 11 ustawy, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 41 prowadzi dystrybucję produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru.

Karę pieniężną za czyn, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 11 ustawy, na mocy przepisu art. 58 ust. 2 wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa powyżej, stosownie do art. 57 pkt 4 ustawy, wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

W związku z powyższym, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 30 marca 2026 r., znak D.KA.NR.8361.28.2026 (data doręczenia 7 kwietnia 2026 r.), zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków określonych w art. 41 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary uregulowanych w art. 189d Kpa oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, wynikającej z art. 10 § 1 Kpa.

Strona skorzystała z przysługujących jej w powyższym zakresie uprawnień i pismem z dnia 9 kwietnia 2026 r., przesłanym za pośrednictwem poczty elektronicznej w dniu 10 kwietnia 2026 r., zwróciła się z prośbą o odstąpienie od wymierzenia kary za niewykonanie obowiązków wynikających z ustawy. Wskazała iż stwierdzona nieprawidłowość była wynikiem braku dostatecznej wiedzy i umiejętności w zakresie interpretacji art. 41 ustawy. W wyniku kontroli strona niezwłocznie wystąpiła do Urzędu Marszałkowskiego z wnioskiem o nadanie numeru BDO, o czym poinformowała organ.

Ponadto strona wskazała, iż prowadzona przez nią działalność przynosi bardzo małe dochody, a kara pieniężna stanowić będzie dodatkowe obciążenie finansowe.

W odniesieniu do przedstawionego stanowiska organ wyjaśnia, że to na stronie, jako dystrybutorze, spoczywa obowiązek weryfikacji, czy produkty w opakowaniach pochodzą od wprowadzającego spełniającego wymogi ustawowe. W toku kontroli ustalono, że obowiązek ten nie został dochowany w odniesieniu do 1 spośród 4 skontrolowanych w tym zakresie produktów, ponieważ przedsiębiorca pełnił w tym przypadku rolę zarówno dystrybutora, jak i wprowadzającego produkty w opakowaniach, a jednocześnie nie figurował w rejestrze. To przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znać i stosować obowiązujące przepisy prawa. Brak dostatecznej wiedzy czy umiejętności interpretacji przepisów regulujących dany rodzaj prowadzonej działalności nie mogą stanowić okoliczności uzasadniających odstąpienie od wymierzenia kary.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca nie wykonał obowiązku określonego w art. 41 ustawy, mającego istotne znaczenie dla ochrony środowiska, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony środowiska. Realizacji tego celu służyć mają m.in. przepisy zakazujące dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego, który nie jest wpisany do rejestru zgodnie z art. 41 ustawy.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 56 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu

administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)." Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru kary pieniężnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, również nie podniosła żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa, *„W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub*
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia."*

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: *„Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia,*

a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa wobec konsumentów, którzy zakupili produkt w opakowaniu wprowadzony do obrotu przez wprowadzającego produkt w opakowaniu, który nie był wpisany do rejestru. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej, uwzględniając dyrektywy wymiaru kary określone w art. 189d Kpa.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności uwzględniając potrzebę ochrony interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia organ ustalił, że w należącym do strony sklepie prowadzono sprzedaż detaliczną produktów w opakowaniach. Przedsiębiorca jako podmiot profesjonalny zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 41 ustawy, które ustanawiają jednoznaczny zakaz dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru. Dystrybuowanie produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru istotnie wpływa na realizację celów ustawy dotyczących ochrony środowiska, a co za tym idzie także ochrony zdrowia i interesu publicznego. W tym zakresie organ uwzględnił, iż zakres stwierdzonego naruszenia art. 41 ustawy został ograniczony do jednego produktu. Nie zmienia to jednak oceny organu w zakresie, w jakim uznaje, iż strona, działając jako podmiot profesjonalny, zobowiązana była czynić zadość wymogom wynikającym z przepisów ustawy, które określają jednoznacznie obowiązki nałożone na przedsiębiorców w związku z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Brak wypełniania ustawowych obowiązków istotnie wpływa na realizację celów ustawy.

Odnosząc się do czasu trwania naruszenia organ wskazuje, iż art. 41 ustawy wszedł w życie 1 stycznia 2014 r., a zatem strona miała dostateczny czas na zapoznanie się i zastosowanie obowiązujących przepisów prawa.

Uwzględniając częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku, w następstwie którego ma być nałożona kara oraz uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, organ

uwzględnił okoliczność, że nie stwierdzono wcześniej naruszenia przez stronę przepisów ustawy. Analizując stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strona powinna była dołożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Przy ustalaniu wymiaru kary organ uwzględnił jednakże okoliczność podjęcia przez przedsiębiorcę działań naprawczych.

Strona została prawidłowo zawiadomiona o wszczęciu postępowania administracyjnego w tym o stosowanych przesłankach wymiaru kary, mimo to, nie podniosła okoliczności dotyczących wysokości korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środek w postaci wymierzenia kary pieniężnej w dolnej granicy ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązku i stanu faktycznego sprawy, tj. 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100).

Zgodnie z treścią art. 58 ust. 4 ustawy, należności z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić wymierzoną karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9 lub za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 268), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
Elżbieta Wełnitz-Kędra
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1.Strona;

2.a/a.